

Zajištěná

- 1) Já už nemám dost síly, abych uhlídat tě moh,
vlasy už mám skoro bílý, život stebou, ten mě zmoh.
Tak jen čekám každou chvíli, že se světem vypravíš,
a všem, co se v tobě mýlí, rybníky zas vypálíš.

ref.: Máš zas volnost ptáků, pročpak tohle nevidíš.
Máš co do zobáku, když se ráno probudíš.

- 2) Krásný chvíle cos mi dala, na ty jenom vzpomínám,
žes mi pořád jenom lhala, to se teprv dovdídám.
Noční řev a ranní hádky, když se zpátky podívám,
žádný schody do pohádky, to ti teda povídám.

ref.: Máš zas volnost ptáků, pročpak tohle nevidíš.
Máš co do zobáku, když se ráno probudíš.

- 2) Kdysi, ještě plný síly, chtěl jsem pro nás stavět most,
most se tak nák stranou chýlí, já toho mám taky dost.
Ted' už je mi všechno jasný, ted' už tomu rozumím,
zahazuji i to krásný - já to jinak neumím.

ref.: Máš zas volnost ptáků, pročpak tohle nevidíš.
Máš co do zobáku, když se ráno probudíš.